

Представенитѣ по-горе данни, илюстриратъ България като страна съ земледѣлско стопанство. Почти $\frac{3}{4}$ отъ нейния вносъ се състои отъ фабрични произведения, а само $\frac{1}{4}$ отъ сурови и полуобработени материали, храни и питиета. Износътъ ѝ, напротивъ, обхваща почти изцѣло произведенията на нейното земледѣлско и скотовѣдно стопанство.

I. Вносъ

I. Фабрични произведения. При вноса най-големата група е тази на фабричните произведения. Голѣмото развитие на тая група се дължи на това, че България е още твърде назадъ въ своето индустриално райавитие. По стойность, групата презъ 1931 г. съставлява 74·5% отъ стойността на цѣлия вносъ. Въ сравнение съ 1930 г., тя отбелязва слабо увеличение: по количество — съ 9,019 тона (8·8%) и по стойность — съ 294·3 мил. лева (9·2%).

Първо мѣсто въ тая група заема *произведенията на текстилната индустрия*. Тѣ възлизатъ на обща стойность 1,172·3 мил. лв. и, въ сравнение съ 1930 г., показватъ едно увеличение отъ 194·8 мил. лв. или 19·9%. Между текстилнитѣ произведения най-силно изпъква вносътъ на памучни прежди (574·6 мил. лв.) за домашни платна, памучни платове за облѣкло (222·6 м. л.) и вълнени прежди за нуждитѣ на мѣстната индустрия (165·5 м. л.).

Следъ текстилнитѣ артикули по значение и стойность следватъ *металнитѣ фабрични произведения*. Тѣхната стойность възлиза на 710·1 мил. лв. и, въ сравнение съ 1930 год., отбелязватъ увеличение 128·7 м. л. или 22·1%. Измежду металнитѣ произведения първо мѣсто заематъ различнитѣ фабрични издѣлия отъ желязо, чугунъ и стомана на обща стойность 643·2 м. л. и издѣлията отъ медъ и месингъ на сума 56·7 мил. лв.

Трето мѣсто между фабричните произведения заематъ разнитѣ видове *машини (двигатели, индустриални и земледѣлски)* на обща стойность 594·9 м. л. Въ сравнение съ 1930 г. вносътъ на машини е увеличенъ по стойность само съ 36·5 м. л. (6·5%), поради застоя въ индустрията, вследствие на общата стопанска криза. При вноса на машини трѣбва да отбележимъ вноса на локомотиви и тендери 177·3 мил. лв.), машини и машинни части за текстилна индустрия (71·6 м. л.), машини и апарати електрически (52·9 м. л.), машини двигатели (52·4 м. л.), земледѣлски машини за 38·5 м. л. и др. Въ общата група фабрични издѣлия второ мѣсто заематъ артикулитѣ на хартиената индустрия (177·7 м. л.), на керамичната и стѣкларската (76·1 м. л.), на кожарската (35·4 м. л.) и др.

2. Сурови и полуобработени материали. Втората голѣма група при вноса е тази на *суровитѣ и полуобработени материали*. Вносътъ на тая група презъ 1931 година достига 153,351 тона на обща стойность 981·9 мил. лв. и участвува въ стойността на цѣлия вносъ съ 21%. Следствие на намалената кон-

сомация и намаления темпъ на индустриалното производство, вносътъ на сурови и полуобработени материали презъ 1931 год. отбелязва чувствително намаление: въ сравнение съ 1931 год., тонажътъ е спадналъ съ 28,462 т. (15·6%), а стойността е намалѣла съ 154·4 м. л. или 13·6%.

И въ тая група на вноса първото мѣсто е заето отъ *текстилнитѣ сурови и полуобработени материали*, общата стойность на които възлиза на 279·5 м. л. Вносътъ на тия материали е предназначенъ предимно за нуждитѣ на мѣстната текстилна индустрия и се състои главно отъ вносъ на памукъ (суровъ и влаченъ), вага и памучни отпадъци за 115·3 м. л., вълна всѣкакъвъ видъ за 160·2 м. л. и др.

Въ сжцага група — сурови и полуобработени материали — второ мѣсто заема вносътъ на *метали въ сурово и полуобработено състояние* на обща стойность 190·4 мил. лв., който вносъ, въ сравнение съ 1930 г., е увеличенъ само съ 1·2 м. л. При този вносъ най-силно изпъква вносътъ на желязо, чугунъ и стомана — 114·3 м. л., медъ — 38·7 м. л. и калай — 13·9 м. л. Следъ металнитѣ сурови и полуобработени материали следва вносътъ на дървенъ материалъ на стойность 67·4 м. л. т. е. съ 84 м. л. (55·5%) въ по-малко отъ 1930 г., което се обяснява съ застоя въ строителното дѣло, поради стопанската криза.

3. Храни и питиета. Следъ групата сурови и полуобработени материали идва групата *храни и питиета*. Тя участвува въ стойността на вноса само съ 4·4 процента, понеже България като земледѣлска страна, не чувствува почти никаква нужда отъ вносъ на храни и питиета. Въ сравнение съ предходната година, отбелязаниятъ вносъ отъ 30,365 тона за 204·3 м. л. е намалѣлъ по количество съ 2510 т. (7·6%), и по стойность — съ 63·3 м. л. (23·6%). Той се състои отъ храни, които или не могатъ да се произведатъ въ страната, или се произвеждатъ въ недостатъчно количество: масла (51·7 м. л.), риби (32·5 м. л.) соль (24 м. л.), плодове, (22·4 м. л.), кафе (18·4 м. л.), какао сурово и какаово масло (12·7 м. л.) и др.

Останалитѣ 2 групи на вноса ще отменимъ безъ специално разглеждане, понеже сж съвсемъ незначителни и безъ особено значение за консумацията и народното стопанство.

И тъй, горнитѣ данни показватъ, че вносътъ отъ чужбина има за целъ да задоволи, отъ една страна, нуждитѣ на консумацията, главно относно облѣклото и отчасти прехраната, а отъ друга — да снабди страната съ материали, инструменти и машини, които сж необходими за модернизиранието и рационализиранието на народното стопанство. Тая своя задача вносътъ презъ 1931 г. не можа да постигне въ желанныя размѣръ поради много причини, главната отъ които е тази, че страната не разполагаше съ достатъчно чужда валюта, поради обезценяването на земледѣлскитѣ произведения, които съставляватъ главния обектъ на българския износъ за чужбина.